

Sota la presidència de Lluís Companys

Les reunions dels representants de la C.N.T., E.R.C. i U.G.T. permeten creure en una imminent solució del problema polític

El matí d'avui ha estat de completa calma al Palau de la Generalitat. Ni a la secretaria de la Presidència ni a la del Conseller de Finances i Cultura no han estat facilitades noves als periodistes.

Els comentaris que es feien al primer centre oficial de Catalunya giraven entorn de les reunions que ha celebrat últimament l'Honorable President amb els representants dels organismes que formen el Consell, per tal de cercar una definitiva unitat i aconseguir una acció conjunta dintre del Govern del bloc antifeixista.

Ha estat remarcada com a essencialíssima per a l'arranjament de la qüestió política de la nostra terra la reunió que presidí ahir, a la tarda, el senyor Companys, a la qual participaren destacades representacions de la C.N.T., E.R.C., U.G.T., E.R., de C. i U. de R. com són Comorera, Sesé, Domenech, Fernández, Fabregues, El i Sunyer, Terradellas, Tauler, Calvet, etcètera.

Sembla que aquesta reunió tindrà continuïtat aquesta tarda i es confia que d'aquesta sessió sortirà la definitiva solució al plec polític que es planteja entre els esmentats organismes que produï la crisi del Govern de la setmana passada i perllonga durant nou dies la formació de l'actual Govern de caràcter transaccional.

Les impressions recollides en els medis polítics i sindicals i d'entre els reunits confirmen la suposició, ja que coincideixen tots en el fet que s'han establert ja corrents d'harmonia i punts de coincidència que poden facilitar la solució.

El ha confiat plenament en aquesta reunió que determinaria la definitiva acceptació de les condicions que uns i altres anteposaven a tota mena d'acord de col·laboració.

Segons sembla, s'ha imposat el bon sentit i els treballs que, de manera constant, ha portat a cap el President, acabaran reeixint en un resultat del tot satisfactori, ja que haurà aconseguit que cada organisme es faci càrrec de les necessitats del moment i es responsabilitzi plenament i es comprometi, a més, a exigir-ho dels seus associats.

La marxa de la política a Catalunya tindrà una continuïtat més afirmada que mai i seran deixades de banda determinacions capitals que sigui ha atribuït darrerament al President Companys i al Parlament de Catalunya, en relació a una suposada nova etapa d'organització política de la nostra terra.

Si les coses marxen com es confia i és de desitjar, aquest vespre acabarà aquest període d'indescions que es passa a la Generalitat. Aconseguint els punts de coincidència entre els organismes que formen el bloc antifeixista, arribaran igualment a una perfecta comprensió que determini una acció conjunta del Govern.

Immediatament, potser avui mateix, el President Companys prendrà determinacions decisives que farà públiques tot seguit.

Mentrestant, Catalunya confia, ara més que mai, que el seu President sabrà interpretar la seva voluntat que és la constitució d'un Govern fort i responsable que faci sentir als fronts de guerra la vitalitat i els anhels antifeixistes de tots els catalans.

-I els plànols per a apoderar-se de Barcelona? -No hi havia tals plànols. Com ja he dit, eren un parany per a descobrir els fa- langistes emboscats

Els acusats, davant del Tribunal, aquest matí (C.)
(VEGEU-NE LA INFORMACIO A LA PAGINA 3)

Segueix l'avanç de les forces republicanes en tots els fronts de Madrid

Les tropes lleials efectuen l'ascens al Cerro Garabito

La Ciutat Universitària i la Casa de Campo estan totalment incomunicades

Madrid, 10.—A tots els sectors pro-
pers a Madrid han continuat les ope-
racions que ahir iniciaren els nostres
soldats.

A Carabanchel i a Usera hi ha ha-
gut intens tiroteig i dues de canó du-
rant tot el matí, on les nostres bate-
ries han produït grans estralls i bal-
les a les línies faccioses. Les bateries
rebela, davant l'encertada punteria
dels nostres artillers, han quedat re-
duïdes al silenci i en alguns casos
s'han traslladat de lloc per a evitar
que fossin desmuntades.

Per la Casa de Campo han seguit
també amb intensitat i per iniciativa
de l'exèrcit popular, les operacions co-
mentades.

Durant tot el matí l'artilleria ha
bombardejat intensament les falces i
els cims del Garabito, on els faccio-
sos continuen fent-se forts. Aquest
bombardeig ha durat més de tres ho-
res i els estralls i balles sofertes pels
facciosos han estat quantiosos.

Les nostres forces han ultrapassat
les primeres línies de trinxeres situa-
des a la falda de la muntanya i l'han
tenen per la possessió d'una forta línia
de reduïdes que els rebels tenen uns
metres més amunt.

Al migdia seguit la lluita amb braó
i entusiasme i franc avantatge per a
les nostres forces. Els facciosos es de-
fensen a la desesperada.

Els nostres soldats hi ha duts a
cap l'exèrcit popular del sector del
Pont dels Francesos. Es tracta de
millorar les posicions en aquell sec-
tor per tal de deixar desorganitzada
totalment part de la línia fer-
rada i de la carretera.

D'aquesta
manera ha quedat completament al-
llada l'única línia de comunicacions
que unia la Ciutat Universitària
amb la Casa de Campo i que, a la
tarda d'ahir, ja fou tallada. L'o-
peració s'efectuà tal com havia pre-
vis l'alt comandament.

Màquines de guerra preceden els
nostres dinamiters als quals seguien
forces d'infanteria. Els ocupants
dels tancs llançant bombes de mà
amb gran quantitat, malgrat les di-
ficultats que s'oposaven al seu pas,
lluitaven amb gran ardir juntament
amb els dinamiters intercalats entre
ells, que també llançaven metralla
contra els reduïdes facciosos. Al cap
de dues hores i mitja de lluita, l'an-
tavantatge s'ha inclinat a favor dels nos-
tres exèrcit que aconseguí vèncer la
gran resistència facciosa i obligà
les tropes rebels a retirar-se desor-
denadament a altres línies defen-
sives, situades a uns dos-cents me-
tres més enllà.

Els rebels deixaren al camp de
batalla nombroses baixes i molt ma-
terial de guerra. Com a detall cu-
riós direm que la majoria de les ar-
mes mecàniques agafades a l'enemi
porten el nom de la casa on es fa-
bricaren — alemanya o italiana —
i la data de «Febrer del 1937».

Eusems es lluitava per la carre-
tera general de La Corunya. S'ha con-
querit després d'una hora d'acar-
nissat combat un grup de cases a
un dels costats de la carretera en un
sector proper al que fou un impor-
tant poble. Aquestes cases presenten
minades per si s'hagués produït la
necessitat de valuar-les; però n'hi
ha hagut prou amb l'empenta del
nostre exèrcit perquè els rebels es
retirassin desordenadament.

L'artilleria treballa amb gran tena-
citat en tots els sectors propers a
Madrid; l'acció ha realitzat una
tasca tan eficaç com valiosa.

Des de les primeres hores de la
matinada s'han bombardejat les po-
sicions enemigues de Carabanchel,
Casa de Campo, Monte Garabito,
Fuente de los Francesos, Ciudad Uni-
versitaria i carretera general de La
Coruña. El bombardeig més intens
s'ha efectuat sobre el mont Garabi-
to, que ha estat bombardejat cinc
vegades.

En diverses ocasions els trimotors i
bimotors republicans han llançat un
crescut nombre de bombes sobre l'e-
mentada posició, que han causat
grans estralls i nombroses baixes.

La impressió recollida a primeres
hores de la tarda, segueix essent
magnífica. La iniciativa, plena d'en-
tusisme i heroisme, la porta l'exèr-
cit popular, l'elevadíssima moral del
qual no traba gran resistència entre
les desmoralitzades forces faccioses.

L'operació continua amb el mateix
coratge a primeres hores de la tarda.

Segueixen les ac- cions ofensives al front aragonès

COMUNICAT DEL MATÍ DEL
CONSELLER DE DEFENSA
A S. E. EL PRESIDENT DE
LA GENERALITAT

Al sector d'Ossa continuen
desenvolupant-se normalment
les accions iniciades dies pas-
sats, consolidant i millorant en
avanços parcials les posicions
assolides que, per la seva im-
portància, tracta moltísim l'en-
emig de recuperar lliantment
potents contraatacs que són
coratjosament rebutjats de-
xant els facciosos abandonats
al camp innombrables cada-
vers.

A la resta dels sectors del
front intensos tiroteigs i duels
d'artilleria.

S'han passat als nostres ren-
ques, un soldat al subsector de
Robles i un altre al d'Azaila,
tots dos amb armament.

Per a les vídues dels combatents

València, 10. — En el Consell de
ministres últimament celebrat s'ha
aprovat un decret de justícia con-
ciderint a les vídues dels combatents
que no tinguin legalitzada la seva
situació matrimonial, els mateixos
drets que a les vídues dels que tin-
guen inscrit, en morir, el seu ma-
trimoni en el registre civil.

Ara, els jueus tenen la culpa de la cam- panya antiitaliana

I el "de'ateu" de Cambó, amic de Mussolini, és em- prat per un diari italià

Paris, 10. — Comuniquen de Roma
a «Le Matin» que el periòdic «Te-
vere» publica a la tercera pàgina,
la llista dels noms de família dels
jueus italians.

Aquest document, el qual comprèn
unes 1.500 noms, va precedir d'un
simple paràgraf que diu: «Creiem
útil i oportú la publicació de la
llista complida» a l'any 1925 per
l'italià Schacht.

Per altra part el corresponent de
«Le Journal», a Roma, telefona al
seu periòdic: «L'Estrany» iniciativa
del «Tevere», periòdic de la tarda,
ha causat certa sensació.

No acompanya a aquesta publi-
cació cap comentari; solament la
predeix el proverbi hebreu: «El
non val més que el bon oil. Cap
comentari però, per als que còncien
al «Tevere», aquesta iniciativa apa-
reix com a una nova manifestació
antisemita.

La campanya antisemita dels ex-
tremistes fou iniciada anteriorment.
S'assigura que aquesta campanya
que es vol iniciar ara és deguda a
que diversos cercles italians acusen
als jueus d'ésser els responsables
de la campanya antitaliana a l'es-
tranger, especialment la campanya
anglesa.

Parteixen del principi que el po-
ble anglès no és antitalià, sinó so-
lament la City i que la City està
dominada pels jueus.

PORTUGAL POSA EN VIGOR, TEORICA- MENT, L'ACORD DE NO INTERVENCIO

Lisboa, 10. — El «Diari Oficial»
publica avui el decret el qual regula
l'execució de les mesures fixades en-
tre els països signants de l'acord de
no intervenció.

El decret prohibeix als vaixells
portuguesos transportar a Espanya
voluntaris i material de guerra. Hom

anuncia que a partir d'aquesta data
es farà públic al «Diari Oficial» el
nom dels comandants dels vaixells
portuguesos que hauran d'entrar en
aigües espanyoles i quan s'adreçaran
a ports espanyols hauran d'embar-
car oficials o observadors.

¿Intensificarà Mussolini la seva intervenció a Espanya?

El "match" VAN ZEELAND-DEGRELLE

FEIXISME CONTRA DEMOCRACIA

ALEMANYA CONTRA ANGLATERRA

El candidat del feixisme

Hous sol que a Bèlgica, a l'entorn
d'un esdeveniment de gran impor-
tancia, s'ha constituït — de fet —
un veritable Front Popular. En efec-
te, comunistes, socialistes, demòcra-
tes i catòlics, anuncien que votaran
dumà la candidatura de Van Zeel-
land, enfront de la de Degrelle.

La unitat d'acció, per aquesta cir-
cunstància concreta, és una reali-
tat. Dos de l'extrema esquerra fins
als conservadors, tots els homes lli-
bres de la política belga votaran l'ac-
tual cap del Govern.

I, a l'altra banda, tots els feixis-
tes i racionaristes, dos dels catòlics
ultramuntans fins als nacionalistes
flamencs — que han fet de la lluita
per la llibertat nacional una lluita
feixista Degrelle, el cap del «Rex»,
davant per davant es trobaran les
dues grans tendències de la soe-
lat política: la democràcia i el fei-
xisme. L'una representada per un
conservador, però honest i popular;
l'altra per un demagog arribista i
d'història fosca. Els dos tipus, ben
representats.

Les eleccions parcials que enfront-
aran els dos homes, les dues ten-
dències, tenen una importància que
surta del marc electoral, que supera,
també, els límits de l'interès nacio-
nal. Ningú no ignora la importan-
cia que té Bèlgica en la política in-
ternacional, degut a la seva posició
geogràfica, a la seva potència eco-
nòmica i financera, a la seva histò-
ria. Doncs, bé: del resultat de les
eleccions parcials de demà, depen-

drà la futura orientació de la política
belga dintre la màquina complica-
da de la diplomàcia, de l'organiza-
ció militar i del seu equilibri.

Si guanya Degrelle, serà envers
Hitler on es giraran els militars i
els polítics de Brussel·les. Si guanya
Van Zeeland, serà la influència an-
glesa la que predominarà. Doncs,
cara a cara, a més de les dues figu-
res, dues potències: Anglaterra i
Alemanya, la democràtica Gran Bre-
tanya i el feixista Tercer Reich.

Es clar que si el que venç és l'ac-
tual cap del Govern, la marxa de
la política belga no sofrirà cap vi-
ratge radical; es notaria, només, una
accentuació de la present línia po-
lítica. En canvi, si guanyés Degrelle,
— si bé la política oficial no canvia-
ria — es notaria immediatament una
modificació profunda en els costu-
ms i les tàctiques de la diplomà-
cia. Però no hi ha pas perill. Els
militjans de propaganda posats en
joc han estat veritablement enor-
mes. Les precaucions preses, formi-
dables. La passió, abassegadora.
Però, en resum, totes les proba-
bilitats estan del costat de Van Zeel-
land.

Demà, els telègrafs portaran a
tots els recons del món la nova d'u-
na victòria de la Democràcia.

Un dels molts cartells antifeixistes que aquests dies han
aparegut a Bèlgica: «El Somni del Rex», diu. I sota les
figures de l'agitador feixista i del seu Estat Major, porta
la llegenda següent: «El seu primer Ministre. D'esquerra
a dreta: Sap, ministre de la Perfidia; Borms, ministre
de la Injúria; Staf Declercq, ministre de la Divisió Nacional;
Léon Degrelle, primer ministre i ministre de la Mentida
i de la Calúmia».

El candidat de la democràcia

la futura orientació de la política
belga dintre la màquina complica-
da de la diplomàcia, de l'organiza-
ció militar i del seu equilibri.

Si guanya Degrelle, serà envers
Hitler on es giraran els militars i
els polítics de Brussel·les. Si guanya
Van Zeeland, serà la influència an-
glesa la que predominarà. Doncs,
cara a cara, a més de les dues figu-
res, dues potències: Anglaterra i
Alemanya, la democràtica Gran Bre-
tanya i el feixista Tercer Reich.

Es clar que si el que venç és l'ac-
tual cap del Govern, la marxa de
la política belga no sofrirà cap vi-
ratge radical; es notaria, només, una
accentuació de la present línia po-
lítica. En canvi, si guanyés Degrelle,
— si bé la política oficial no canvia-
ria — es notaria immediatament una
modificació profunda en els costu-
ms i les tàctiques de la diplomà-
cia. Però no hi ha pas perill. Els
militjans de propaganda posats en
joc han estat veritablement enor-
mes. Les precaucions preses, formi-
dables. La passió, abassegadora.
Però, en resum, totes les proba-
bilitats estan del costat de Van Zeel-
land.

Demà, els telègrafs portaran a
tots els recons del món la nova d'u-
na victòria de la Democràcia.

Els anglesos creuen que no

A Sevilla hi ha dos vaixells carregats de "voluntaris" que es neguen a combatre con- tra el poble espanyol

Londres, 10. — La campanya de
la Premsa Italiana contra l'actitud
de França en els assumptes de no
intervenció presaglia — per als cer-
cles polítics i diplomàtics de Lon-
dres — la voluntat de Mussolini de
proseguir la seva ingerència mas-
siva en els assumptes d'Espanya.

Es tracta de justificar futures vi-
olacions, defensant de moment allò
que fins ara s'ha fet.

Per a molts observadors, però,
Mussolini no aconseguirà absolutam-
ent res en els seus intents d'apar-
tar França d'Anglaterra en la po-
lítica de no intervenció. A més a
més, se sap que Mussolini ha
donat ordres de no continuar l'ocu-
pació en gran escala de Mallorca,
sens dubte per a suavitzar les rela-
cions amb Anglaterra.

L'opinió general és que no es re-
petirà la ingerència italiana a Es-
panya en la mateixa proporció dels
mesos de gener, febrer i març. Es
de témer que en el cas que Musso-
lini envii tropes a Espanya, suc-
ceïssin exactament igual que passa amb
els dos vaixells plens de "voluntaris"
que hi ha al Guadalquivir, que
es neguen a combatre contra el po-
ble espanyol.

Els que sortiran demà per al Treball Voluntari

Demà, diumenge, els alistats a
l'Oficina de Treball Voluntari de la
Generalitat de Catalunya, compre-
sos entre els números 1.000 al 1.500,
hauran de presentar-se per tal de
sortir cap als llocs on s'efectuen
obres de fortificació i defensa.

L'hora de presentar-se serà a dos
quarts de set del matí, davant de la
Conselleria de Treball, Via Durruti,
16.

El duel electoral Van Zeeland-Degrelle

Condemnat per les autoritats eclesiàstiques, el líder feixista pot ésser catastròficament derrotat

Brussel·les, 10. — Amb els discursos d'ahir, pronunciats per Van Zeeland i Degrelle, pot donar-se per acabada la campanya electoral per a les eleccions de demà. El cap del Govern flamenc, la interpretació donada pel reixista De Munt a l'entrevista que havien celebrat ambdós abans de la conclusió de l'acord entre Rex i el partit nacionalista flamenc.

En la seva edició d'ahir «Le Pays» —òrgan de Rex— publica l'extres del dit acord conclòs entre el cap dels reixistes, Léon Degrelle, i el líder dels nacionalistes flamencs, Louis De Munt.

Segons aquest text, Rex defensa la transformació del règim unitari belga actual en règim federal. Re-

ferent als problemes econòmics, Rex demana la creació d'una nova organització social, garantint el control i la intervenció del poble amb el manteniment del Parlament polític, a base del sufragi universal, però que les forces vives naturals de la nació s'expressin en una organització popular cooperativa.

Els nacionalistes flamencs accepten aquest Estat federal, però sense abandonar el seu nacionalisme ni la seva concepció de l'Estat flamenc neerlandès. La finalitat de la convenció és preparar la fusió de la secció flamenc de Rex i el partit nacionalista.

Com és natural, la coalició Van Zeeland aprofita aquesta ocasió per a declarar que els nacionalistes

flamencs no han abandonat els seus projectes separatistes. Continuen defensant la constitució d'un Estat amb Flandes belga, Flandes Baixos i Flandes francesa.

Els adversaris de Degrelle consideren que la publicació d'aquest acord, junt amb la condemna del moviment Rex per l'arquebisbe de Malines, col·loca l'adversari de Van Zeeland en mala postura.

Es retiraria Degrelle de la lluita amb el pretext que no vol entrar en conflicte obert amb les autoritats eclesiàstiques i que abans de reprendre la batalla vol realitzar algunes reformes al seu moviment, consultant amb les autoritats eclesiàstiques.

L'ambient és ple de sorpreses.

¿Fins a quin punt Degrelle voldrà venturar-se a córrer el risc d'unes eleccions que tots els observadors preveuen com a catastròfiques?

ELS PROPAGANDISTES REIXISTES JA REBEN

Brussel·les, 10. — Ahir es registraren alguns incidents en sortir dels mitjans de Van Zeeland i Degrelle.

Sobre aquest punt, la «Nation» belga assenyalava que el senador reixista Gits fou colpejat i que el comte de Grunne, també senador reixista, es barrejà amb l'incident i hagué d'ésser portat al lloc de policia.

El comte de Grunne venia exemplars de «Le Pays» reixista en ple carrer.

El control de la frontera franco-espanyola

Els delegats internacionals arriben a Perpinyà

Primer dia de la visita

Dirigents de la "cinquena columna" davant el Tribunal

Entre els diversos alers de setmanes, que han desfilat per les pàgines dels rotatius barcelonins, cap tan apassionant i sensacionalista com el descobriment i detecció de la suposada directiva de «Falange Española», de la J. O. N. S., a Catalunya.

Per això aquest matí, primer dia de la celebració d'aquest procés, la sala del Tribunal Especial ha estat plena de curiosos i de periodistes. Els dirigents de la «cinquena columna» descobrint els conspiradors en la torre del carrer de Santaló. La detenció i la fugida d'un dels, Lluís Pastor, sobre el qual, com és lògic i tradicional, els seus companys tota la oïpabilitat en les seves declaracions.

Onze penes de mort són les sol·licitades pel fiscal. Lluís Gutiérrez Santamaría, Francesc Josep Gutiérrez, Víctor Irujo Echevarria, Benet Ruiz Ruiz, Josep Batlle Castells, Salvador Antó Fraile, Josep Clotet Padros, Jeroni Martínez Gimenex, Cesar Rodrigo Rodríguez i Magdalena, Marina i Carme Ramos Saboranes, són els afectats amb aquesta petició. Per als altres, Pilar Senoranes Martínez i Aparici Pérez del Pulgar, es demana la reclusió perpetua, i per a Francesc Martínez Auaia i Joan Clar Ramirez, la privació de la llibertat mentre duri la guerra.

Davant la importància de les acusacions els processos han reaccionat de diferent manera. Aquesta ha pogut apreciar-se visiblement en la declaració dels qui han declarat en la sessió d'aquest matí.

«NO SABIA EL QUE DECLARAVA»

Després que el relator ha abocat la pressa supèrfica de les conclusions, Josep Batlle ha començat la seva declaració. És un tipus bru, concentrat i un xic tenebros. Les seves manifestacions tenen una inconsciència que indigna el fiscal Vinyoles, que a cada moment demana aclariments.

«Així vos només coneixieu Francesc Josep Gutiérrez d'haver estudiat hincis a l'Escola d'Agricultura? Aleshores com explicau que fossiu invitat a anar a la torre del carrer de Santaló per tal de dictaminar on podia instal·lar-se una emissora clandestina? ¿I com és que després, en el banquet que es celebrà a la torre, se us feu signar un document exaltant el feixisme?»

«No és pas veritat.

«No és la vostra declaració a Comissaria?»

«Les vaig fer després de vint-i-un dies d'incomunicació i no sabí el que em deia...»

«Però vos vreu assistir a aquell sopar?»

«Sí. Però aquest no tingué cap transcendència ni es parlà, que jo ho sapiga, de plans de conspiració.

«No sou falangista?»

«De cap dels maneres. Sóc completament antifeixista...»

EL PROCÉS PREN UN TOMB INESPERAT

Francesc Josep Gutiérrez González, suposat cap de Falange a Catalunya, és un xicot també bru, de cabells rinxolats i d'aspecte decidit i fiut i tot cònic. Porta un jersè blau i un pantaló fosc.

«Vos havíeu estat ja processat?»

«Sí; per feixisme. Però es retirà l'acusació que li havia contra mi. A mi el que m'ha passat és el següent: Jo estava detingut a Montjuïc, i vaig ésser alliberat. Aleshores, per lluitar per la República, em vaig presentar a allistar-me a la Conselleria de Defensa. Allí se'm posaren difusament pels meus antecedents. Aquell mateix dia em vaig trobar amb Lluís Pastor, al qual coneixia bastant superficialment. Tot parlant li vaig explicar el meu cas. I Pastor, que per cert perta-

Les restes mortals de Muley Hafid són traslladades a Fez

París, 9. — Aquesta tarda, a la necròpolis de París, s'han celebrat els funerals de Muley Hafid. Hi han assistit el representant del Soldat del Marroc, Si-Kaddim-Ber-Chabir, l'ambaixador de França, Saint-Quentin, en representació del ministre d'Affers Estrangers, Yvon Delbos. Les restes mortals de l'ex-soldat han estat portades a l'estació de Lió en un furgó-autòmbul, per tal d'ésser traslladades per ferrocarril a Marsella i d'allí, per via marítima, a Fez, on rebran sepultura.

AL CAMP REBEL HA MORT EL FILL D'UN EX-MINISTRE MONARQUIC

Bilbao, 10. — Hom anuncia oficialment la mort al front de guerra rebel del fill del periodista espanyol Josep Arminian de Arminian. El fill de l'antic ministre de la monarquia, Luis Arminian. Actualment aquest periodista presidia els seus serveis a l'exèrcit faccós com a oficial de complement.

PREUS DE VENDA

LES PATATES ES VENDRAN A SEIXANTA CENTIMS EL QUILO

L'alcalde de Barcelona, a proposta de la Comissió Consistorial de Preços, ha fixat el preu de venda al públic de les patates a 0,60 pessetes el quilo.

ELS PREUS DE VEN-DA DE LA LLET

La Conselleria Regidoria de Provisions de l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb la Cooperativa Integral Vagueria i Lletiera de Barcelona, ha publicat el preu de venda de la llet, el qual seguirà essent el mateix que fins ara. No obstant, a causa de l'augment sofert pels farratges, s'està estudiant una nova valoració, que es posarà en vigor, però que potx aquella indústria.

EDICTE SOBRE LA REVISIÓ DELS RECLUTES

L'alcalde de Barcelona, Carles Pi i Sunyer, ha dictat un edicte on es fa evident que d'acord amb el que està disposat en l'article 178 del Reglament per a l'aplicació de la llei de reclutament i reemplaçament de l'exèrcit de l'any 1925, i en virtut de l'assenyament acordat per la Junta de Classificació i Revisió, el jutge de revisió d'exempcions i excepcions, relatiu als mitjans del reemplaçament actual i dels anteriors, compresos als al·listaments de les seccions de reclutament dels centres d'aquesta ciutat, tindrà efecte al despatx de la Junta de Reclutament número 25, expedida el 10 de juny, en els dies assenyalats a l'edicle.

MOR ATROPELLAT PER UN TRAMVIA

Al carrer de Francesc Lairol, un tramvia atropellà Enric Martínez, de 70 anys, i li causà tan greus lesions que li produïren la mort.

S'entrevistarà Mussolini amb Hitler?

Roma, 10. — El Ministre de Premsa i Propaganda esment les informacions segons les quals Mussolini s'entrevistaria en breu amb Hitler, a Godesberg.

La C.N.T. i la U.G.T. d'Euscadi exhorten llurs aliats perquè acatin el que ordeni el Govern basc

Identificats amb les resolucions del govern i romandre en tot moment al seu costat, per tal de realitzar tots els esforços que calguin a la lluita contra el feixisme i per la victòria definitiva del poble.

Per la qual cosa i d'acord amb allò que el Govern ha disposat sobre el reclutament d'obres, s'ha acordat redactar un document en el qual es farà avinent als afiliats a les esmentades organitzacions per tal que complexin com més aviat millor allò que té ordenat el govern basc.

A aquest objecte, en primer terme s'ha ordenat que els obrers dels rams de la Construcció i Mines, es trobin disposats per a ésser destinats a treballs d'atrinerament i fortificació.

Igual acord ha pres la U. O. T. de Guipuscoa i les societats obreres i sindicats d'altres sectors de la regió basca.

UN DIBUIXANT AL FRONT

EL COMISSARI DE PREMSA

El dibuix d'aquí representa l'Ajuntament d'Alcanyig, amb un personatge a primer terme. Mireu-lo bé: és aquest de la pipa, del monocle... I dic personatge perquè l'aparença la hi té, i el càrrec que ocupa a la Divisió és de relleu i disculpabilitat. Sembla —torneu-vos-el a mirar, us ho suplico— un general alemany de reraguada, però ja sabem tots que les aparences enganyen i, d'alemany, el nostre personatge no en té res més que el gust per les salitzes de Francfort.

Lluís Capdevila, Comissari de Premsa de la Divisió Nació-Companys, amb quarter general a Alcanyig, a part d'aquestes coses «serioses», és un home d'aficions diverses: li agraden les obres d'art, com més antigues millor —malgrat que el seu esperit és molt d'actual—, els llibres, i és l'autoritat màxima —almenys m'ho ha semblat a mi— en el que toca a Beethoven, el músic genial, i a la Revolució Francesa. Parieu-li de qualsevol d'aquests temes i Capdevila us dirà i explicarà tot el que vulgueu saber i el que no vulgueu saber. Té una altra afició, encara: la del fer bé. En efecte: Capdevila, d'engué que és Capdevila, mai no ha tingut un no per a una obra de caritat, de companyonia... Això, naturalment, no m'ho ha dit ell. Però jo ho sé per altres, i totales que em lleigiu esteu segur que també en sabeu alguna cosa, perquè la bona ànima de Capdevila és una cosa proclamada als quatre vents. Acl a Alcanyig, com és natural, no en sabien res d'aquestes coses. Gosaria dir que, els primers dies, la gent d'aquí s'espantava un xic i tot en veure aquell home rodanzó amb un vidre en un ull sol. Conten que una pobra dona del poble se'n va compadri i va dir-li, molt amable, que ja que havia perdut un vidre ella li cedia, molt a gust, les ulleres del seu home, assassinat pels feixistes en un poble proper, quan el 19 de juliol...

Però ara el monocle de Capdevila és més popular que ell mateix. Pregunteu, per exemple, per Lluís Capdevila, Comissari de Premsa. Molt gent no us en sabrà donar raó... Però afegiu que és un home que porta un monocle, i us respondran: «Ahl! ¿Usted desea ver al señor del «cris-tallito»? Pues mire, en aquella cal·la, a la esquerra de la plaza, pucs allí lo verá...» Això us donarà idea de la popularitat del monocle de Capdevila.

Una cosa, però, jo desconecia d'ell, i estic segur que molts de nosaltres: l'afició enorme que té Capdevila pel cinema. Us explicaré: quan vaig arribar a Alcanyig, Capdevila m'acompanyà per aquí i per allà. Va acompanyar-me, aduec, a les avingades. Però si aquell dia «tocava» sessió de cinema, ahl, llavors no compteu amb ell. Si la feina urgia, i això és cada dia, treballarà fins a la matnada per tal d'avançar-la. I, a l'hora de sessió, el Comissari de Premsa entra a la sala, i ell, la pipa i el monocle s'asseuen en un recó i mira que mirars el que passa pel lleng...

No m'allargo més. Les «biografies» mai no han estat la meua especialitat, i perdoneu —sobretot l'amig Capdevila— les «gaffes» que se m'hagin pogut escórrer...

El «Vent Divi» acabà feliçment el raid Toquio-Londres

Els aviadors japonesos han batut el «rècord»

Croydon, 9. (Urgent). — L'avió japonès «Vent Divi», que havia sortit de Ròma a les 9.36 d'aquest matí, ha aterrat a aquest aeròdrom a les 3.25 d'aquesta tarda (hora de Greenwich), després de fer una escala de 45 minuts a Le Bourget, per tal d'homeologar el rècord.

L'arribada de l'avió japonès «Vent Divi» ha estat acompanyada amb gran entusiasme per la colònia japonesa que s'havia congregat, quasi totalment, a l'aeròdrom d'aquesta població.

L'avió ha fet el viatge Toquio-Croydon en tres dies, vint-i-dues hores i catorze minuts. Aquest avió ha estat construït totalment al Japó.

EL SUCRE

El Departament del Sucre de la Conselleria de Provisions posa a coneixement de tot el públic en general que les autoritzacions per a proveir-se de sucre es repartiran a partir del proper diumenge, a l'Avinyó del 14 d'Abril, 408.

Eren en aquesta ciutat de pas cap a València...

El comissari general d'Ordre Públic en rebre aquest migdia els periodistes els ha donat compte que els dos agents de policia de l'estat, després d'ahir amb motiu d'un incident ocorregut a un cinema d'aquesta localitat, li han adreçat un escrit en el qual consta la veritable versió del fet, segons el qual els esmentats agents no volgueren els bitllets de la Generalitat perquè es trobaven de pas a aquesta capital camí de València i perquè foren de Catalunya no són valencians els canviats bitllets.

També, referent a aquest assumpte, ha visitat el comissari general una comissió d'agents de València, que s'ha interessat pels seus companys de l'ingrés i han garantit en absolut el seu republicanisme i la seva lleialtat.

Les proves foren favorables per als processats, que foren absolts.

LES PROVES HAN ES-TAT FAVORABLES...

Davant el Tribunal Popular número 1 es veié una causa contra Xavier Bosc Grasi i Xavier Bosc Brugué, acusats de pertanyer al partit carlí i haver assistit a l'aplec celebrat a Montserrat.

Les proves foren favorables per als processats, que foren absolts.

LA RIFA

PRIMER PREMI: 7.330 — Madrid, SEGON: 24.407. — Bilbao, TERCER: 24.638. — Barcelona.

QUARTS PREMIS
9.429. — Barcelona
27.061. — Múrcia
19.574. — València
25.774. — Madrid
20.346. — València
9.852. — Almeria
8.337. — Santander
24.721. — Madrid
19.557. — Madrid
12.763. — Cartagena

Euscadi, en peu!

La tranquil·litat quasi completa del dia d'ahir als fronts d'Euscadi fa suposar que s'ha arribat a la formalització de la resistència per part de les nostres forces. El senyor Aguirre, en el seu discurs, parlà de tres fases:

- Primera. Començar la resistència.
- Segona. Consolidar la resistència.
- Tercera. Trencar la resistència de l'enemic.

La primera resta acompanyada. Els nostres braus «gudaris» amb els minaires arribats d'Astúries, han tallat energicament tots els nous intents d'avanç dels mercenaris de Mola. Aquest botz d'estudiants havia donat com a certa la presa de Bilbao en poques hores i li ha fallat el cop, com li fallen tots, exceptuant el seu instint criminal. Ja els veurem ben aviat córrer i no parar fins a la frontera de França.

L'acció jueciosa intenta continuar els seus crims salvatges i llança damunt Biscaya tots els seus elements. Vol repetir la gesta bestial de Durango, la màrtir, en totes les altres ciutats i llogarets letals, però els nostres caces, coratjosament, redobtant llurs esforços constantment, aconseguen aturar-los, primer, i fer-los fugir covardament, després. Els mercenaris de Hitler i Mussolini no volen donar la cara, es conformen amb la seva baixesa humana d'assassinar els vells i els infants i la població civil indefensa, i ho fan quan no veuen aparèixer en l'horitzó els nostres braus pilots; els marxants de la mort sols coneixen la covardia.

Durango, la màrtir, és el lloc obligat de la visita dels corresponents de guerra. Ahir, el corresponent del «Times», de Londres, contemplava horroritzat les runes de la ciutat que abans era el baluard del carlisme.

A tot el món ha arribat la crida del corresponent anglès donant compte que en unes hores, els ocellots negres tramesos per Itàlia i Alemanya han transformat en runes un poble on sols vivien dones i infants fent companyia als vells... on han trobat la mort dos sacerdots mentre es trobaven celebrant missa, on han caigut sota la metralla feixista moltes monges que estaven pregant. Aquesta és la criminalitat dels qui es diuen defensors de la Religió i l'ordre.

Aquests dies el Govern ha aprovat dos importants decrets: un ordenant la incorporació a files dels reemplaçaments del 1929, 1930 i 1937, i un altre disposant la mobilització als fins de la formació de brigades de fortificació, de tots els ciutadans residents en territori d'Euscadi compresos entre els dinou i quaranta-cinc anys, i mobilització voluntària per als que passin d'aquesta edat.

Mentrestant, totes les organitzacions polítiques i sindicals organitzen el màxim de batallons de reserva entre els seus afiliats i simpatitzants.

Tot Euscadi es troba en peu. Tot és vibració en aquest poble heroic. Units tots, avancem vers la victòria. Les hores difícils d'aquests moments molt aviat es convertiran en hores de victòria.

Dos-cents cinquanta italians empresonats per haver-se negat a marxar al front

Londres, 10.—El corresponent a Gibraltar del «Daily Herald» telegrafia: «Han arribat, procedents de Sevilla, dos-cents cinquanta soldats italians empresonats a bord del vaixell espanyol «Arelia» per haver-se negat a marxar al front.»

EL PRESIDENT COMPANYYS ASSISTIRÀ AL GRAN ACTE D'AVUI PRO EJERCIT POPULAR REGULAR, AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA.

La segona funció del gran acte d'avui, que organitza el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular al Palau de la Música Catalana, serà honorada amb la presència de quasi totes les personalitats representatives de la vida a Catalunya. Hi assistirà en primer lloc el President de la Generalitat, amb els consellers Terradellas, Comorera, Calvet, Sbert, Aiguader i altres altes personalitats del Govern. A més, en representació de l'alt comandament de les tropes catalanes, hi haurà el cap de la Divisió, general Aranguren.

Començarà aquesta funció a dos quarts de deu en punt. La primera, a les sis, a la qual han estat invitat

tats totes les casernes de Barcelona, el Cos de Seguretat, l'Escola de Guerra, els grups d'instrucció, etc., etc., i té un caràcter destacadament militar. A la segona es crida tota la població civil de la ciutat, que és pregada d'assistir-hi puntualment en vista de l'extensió del programa, que dura tres hores.

LA PELLICULA «L'EXERCIT DEL POBLE NEIX», ALS CAMPS D'INSTRUCCIÓ PRE MILITAR

Després de l'estrena d'avui, presentarà el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular la seva gran pel·lícula al camp d'instrucció pre-militar de Pins del Vallès, on també aquella població, igual que a de les altres comarques, tindrà ocasió d'assistir a la projecció en honor dels alumnes del primer camp d'instrucció.

"CONCEDIU-NOS LA LLIBERTAT DE CONSCIENCIA"

Berlin, 10.—La representació a aquesta capital del drama de Schiller «Don Carles», dona cada nit ocasió per a que els alemanys es manifestin, d'una manera indirecta, contra el dictador Hitler, subratllant amb llargs aplaudiments el passatge de l'obra en què el personatge marqués Fosa es dirigeix al rei Felip amb els següents termes: «Senyor, concediu-nos la llibertat de consciència.»

L'AJUT A MADRID

L'expedició sortirà

a selmana que ve

Magnífica en tots conceptes continua la recepció de queviures per l'ajut a Madrid, organitzada per l'Ajuntament de Barcelona. L'aportació dels municipis de Catalunya és constant i brillantíssima; han ingressat al Dipòsit Central les aportacions dels Ajuntaments de Granollers, Argenteira, Polinyà, Pineda de Llobregat, Polinyà, de Llores i Pobla de Segur. Avui ingressaran els de la Folla de Garamunt i Abtera i altres expedicions anunciades. El conjunt forma ja una quantitat de queviures per a omplir quinze o setze camions. L'expedició sortirà el diàlluns o el dimarts propera.

Hi ha una quantitat importantíssima de queviures aportats pels Ajuntaments de les comarques tarragonines i el mateix succeeix a Tortosa, on es recullen les aportacions dels pobles catalans de Baix Ebre. Dintre de pocs dies Madrid coneixerà fins a quin punt la solidaritat de Catalunya és ferma i decidida.

Les Delegacions de Districte continuen l'aportació del poble barceloní i cada dia creix l'entusiasme dels nostres treballadors per a ajudar la població civil de Madrid.

Un esforç més, i hauran arribat a assolir una fita que és: la guerra no solament es guanya amb metralla. Es guanya també ajudant el poble que lluita d'una manera desinteressada per la independència de la pàtria. Oferim, a honor d'aquesta noble admiració, tot allò que a ment indispensable i alí tindrà l'íntima satisfacció d'haver contribuït a mantenir l'esperit del poble de Madrid, que en aquestes hores decisives representa el baluard de la llibertat.

La situació interior de Còrdova és anglosa

Gibraltar, 10.—Un anglès que ha arribat a Gibraltar procedent de Còrdova, ha fet declaracions a un corresponent d'una agència periodística espanyola, en el transcurs de la qual ha explicat la situació anglosa que regna a aquella ciutat andalus. La situació és caracteritzada pel desordre i la desolació. Hi ha escassetat de queviures, els habitants són racinats, els hospitals manquen de medicaments. La ciutat tota és plena de ferits que constantment allueixen a Còrdova.

S'han declarat diverses epidèmies a causa de la manca elemental d'higiene, i el nombre de víctimes creix de dia a dia.

E.R.C.

14 d'Abril del 1931

El nostre Partit volia rememorar aquesta històrica data amb un homenatge a Lluís Companys, al qual s'hauria alocat tot el poble que recorda encara amb emoció que, amb el seu gest de proclamar a Barcelona la República, precipità l'enfonsament del règim monàrquic.

Però la inseguretat — després d'haver-se declarat dia fèrri aquella diada — que el 14 d'abril sigui o no dia de treball ens obliga a suspendre, de moment, aquella iniciativa tot esperant poder-la realitzar oportunament i amb la magnitud que mereix Lluís Companys.

ha de beure un xic d'aigua, troppen els crims de viques i aplaudiments en l'aire, i sembla el soroll d'una pedregada contra una trinxera de palastre ondulat.

El discurs de la «Passionària» recorda el de Lloyd George durant la guerra mundial.

En acabar el seu discurs, les dones pujaren a l'escenari per a abraçar-la i besar-la.

PASSIONÀRIA

VISTA PER LA PREMSA ESTRANGERA

“ES EL SIMBOL D'UN POBLE EN ARMES. CREU EN EL QUE DIU; PRÀCTICA EL QUE PREDICA... UN DELS SEUS DISCURSOS M'HA RECORDAT EL FAMOS DE LLOYD GEORGE DURANT LA GRAN GUERRA”

El diari «Politikens» londagstillege publica, en un número dominical, una semblança de «Passionària», entrevistada pel seu corresponent Antoine Moller, a València.

—No ha existit mai una dona adorada per tota una nació, com la «Passionària», pels espanyols.

Per a poder parlar-li he acudit a un miting en el qual ha d'intervenir.

Espero, amb alguna impaciència, a l'escenari. El públic aplaudeix i crida:

—Passionària! Passionària! M'adrep a una dona alta, de mitjana edat, petita de negre, que m'ha estat presentada com la camarada Dolores, i li dic:

—Em sembla que ja podria haver arribat.

—Què? —em pregunta la senyora amb certa estranyesa.

—La «Passionària», naturalment — li contesto.

M'observa novament, amb somriu-

DOLORS IBARRURI "Passionària"

re amable, quasi amb un xic de burla, i em diu:

—Camarada, jo sóc la «Passionària».

La miro estupefacte.

—Es aquesta dona l'ídol de tots els espanyols?

M'havia forjat un tipus novellesc. Però hi ha davant meu una dona de cara pàl·lida i ulls cansats, de cabell blanquinós, pentinat enrera i nuat a la nuca; amb un simple vestit negre i mitges de llana urica que deixen apreciar un berbol sumament delicat. No porta altra joia que unes senzilles arracades negres i un anell de matrimoni.

Somriu, deixant veure dues rengleres de belles dents blanques, i, de sobte, comença per què els espanyols s'han deixat fascinar per aquesta dona ja madura: és com un símbol de dona, però ensems també el símbol d'un poble armat. Durant mitja hora parlem sense cap mena de fórmules; parlem de Dinamarca, del mar, de vaixells i mariners, i per una pegada és ella — un dels millors oradors del món — la qui escolta, mentre jo sóc el narrador. Es sumament senzilla i natural; es presenta tan sols com una dona comuna. Creu en allò que diu, practica allò que predica i té molt bon sentit.

Durant l'acte tothom mira fixament la «Passionària».

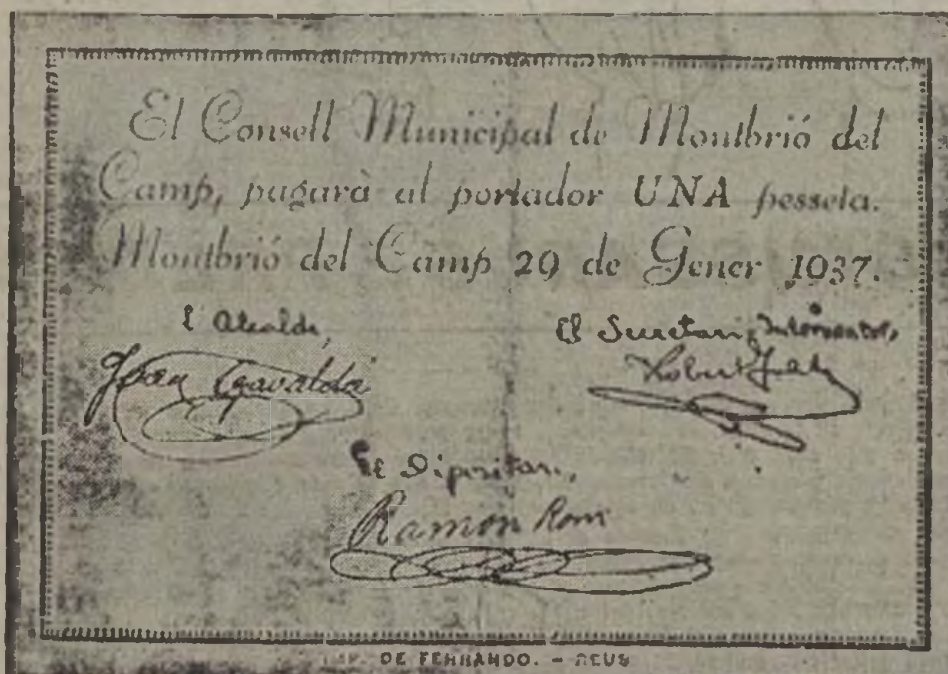
Tampoc jo no puc deixar de mirar-la. Parla amb veu baixa amb els qui estan al seu costat. Té un bell somriure, però quan el seu rostre està reposat pren una expressió trista i com del qui pensa massa; de tant en tant es passa la mà pel seu alt front.

Per fi s'atreveix a parlar.

La seva veu és fosca i forta i té un tose so. Al principi és sumament mesurada; però lentament es va excitant, mentre els concurrents estan pendents dels seus llavis com a fascinats; em sembla que els oients són els que exciten l'oradora i que ella tan sols expressa la seva passió. Ara se li encén el rostre; quan desitja subratllar especialment alguna cosa, s'alzeica el seu cos de puntetes, llança ambdós punys enlaire per a, de sobte, deixar-los caure sobre la taula. Sempre que s'atura un segon, perquè la seva veu està defallida o perquè

Paperets blaus parid...

"VAL PER UNA PESSETA"

La moneda fraccionària en "paper" posada en circulació per l'Ajuntament de Montbrió (Boada)

"Com que tothom amaga la plata..."

L'altre dia vàrem ésser testaments d'unes molt originals discussions. Un minyó de Lleida que es troba al Quarter General de la Tercera Divisió des de fa pocs dies, va encarregar a un amic seu, que es trobava amb permís, perquè des del poble més proper li comprés un paquetet de paper d'escriure i una barra de sabó d'afaitar.

La comanda en qüestió pujà tres pessetes i mitja. Es a dir, que del paperet de cinc pessetes que ell havia lliurat, sobraven sis ralets, que en temps de «mills» resulten més macos que vuit malles plegades.

La irritació del flamant soldat del poble fou immensa: en lloc d'una pesseta amb cinquanta cèntims, li havien donat dos rals en xaralla i un paperet color blau pàl·lid, en el qual amb tinta color negre deia: «Ajuntament de Montbrió. Val per una pesseta.»

Les discussions augmentaren, sobre si aquell noi havia fet bé o no d'acceptar aquell certificat-plata per valor d'una pesseta... Es fureren enemistat, el paper i sobres per a escriure volaren en l'aire mentre la barra de sabó, sense saber com, havia esclatat contra el cap d'aquell volenterós noi que el va anar a cercar.

ANAREM A MONTERIO

I heus ací, amics lectors, que sense dir res, ja ens teniu el company fotogràf i a mi, canit de Montbrió, a fi d'esbrinar el que nosaltres creïem que era un gran secret...

EL TAVERNER

Magí, el taverner del poble, aquell taverner tan popular pel seu immens volum i la cara intensament vermella, reia com un foll.

—I per això es barallaren?

—Sí —li vàrem replicar nosaltres, mentre engolïem aquella vinassa vermella, espessa com la sèmolà.

—Als primers dies —interrogà Boada— vosaltres també us devieu barallar, veritat?

—I ca, home... el favor que ens fan per tornar els canvis...

—Atat voleu dir que és una millora amb la qual tots esteu d'acord?

—Absolutament tots.

LA BACALLANERA

La Tereseta (u) «La Paca dels alls», quan hem entrat a la seva bacallaneria, ens ha mirat molt malament, i sense deixar-nos obrir el pic, ens engegà:

—Joves, sentint-ho molt, avui no us podré donar cap bacallà; ja no en queda ni un.

—Escolteu, mestressa; no venim pas per bacallà...

—Com?

—No, dona, no; volem tan sols que ens digueu si us agraden els certificats d'una pesseta.

—El què?

—Aquells paperets blaus...

—Ah, sí, home, sí! Aquelles «targetes» de l'Ajuntament...

—Exactament —vàrem respondre-li.

—Que voleu que us digui; per al canvi són admirables, si no fos que jo sóc bacallanera i els mullto tots.

El fotogràf féu com l'acció de desfundar la «Leica»; ella ho advertí i amb tot i els seus quaranta-quatre anys, posà els ulls en blanc tot esperant la flamarada del magnètic. Més que preguntar, sospirà:

—Que sou redactors de «La Linterna»?

Es va imposar el bon criteri i no vàrem malgastar la foto. Vàrem acompanyar-nos i encara vàrem tenir temps de «picar-li» tres olives de les trencades.

EL PREGONER

L'estevet, l'ex-pagès i que ara té l'enclufes de pregoner del poble, assegut en un banc de pedra de la Plaça Major i amb la trompeta sota el braç, ens deia:

—El poble està molt content... Sabeu que l'Ajuntament nostre respon de les emissions d'aquests bitllets?

—Com es diu l'alcalde?

—Joan Gavalda.

—I vàreu editar-ne molts?

—Crec que dues emissions de mil pessetes cada una; els primers són amb paper color blanc, i aquests darrers, blaus.

—Sabeu si en faran més?

—Crec que per ara, no.

—Fa molt que circulen?

—Des del 29 de gener d'enguany.

—I quina finalitat tenen?

—Facilitar el canvi; com que tothom amaga la plata, sabeu?

—Sabeu si hi ha algun altre poble que també en té?

—Sí; crec que a L'Espluga, Sarrià, Vall, Riudoms, Cambrils i altres.

Hem donat per acabada la xerrameca. El pregoner s'ha excusat, després de consultar el seu negre «Rosko». Després l'hem sentit:

—Tararí, tararí, tararí... Es fa saber, a aquell que vulgut comprar bones espardenyes...

J. LORENZO MILAN

Montbrió, 7 d'abril del 1937.

“L'EXERCIT DEL POBLE NEIX” (Un mes d'acció i propaganda pro Exèrcit Popular)

AVUI, GRAN ESTRENA AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA A les sis de la tarda i a dos quarts de deu de la nit.

PROGRAMA: LES DUES PELLICULES SOVIETIQUES «CAVALLERIA SOVIETICA» I «COOP PER COOP». El discurs de la nostra guerra «MADRID BOMBARDEJAT». I el poema dramàtic «LA TRINXERA».

L'EXERCIT DEL POBLE NEIX

(Primer superfilm de la producció del Comitè pro Exèrcit Popular.)

AL·LOCUCIONS PER DESTACATS MEMBRES DEL COMITÈ PRO EJERCIT POPULAR

“REU D'ENTRADA: UNA PESSETA